

15. 11. 1931

MLADINSKI PEVSKI ZBOR TRBOVLJE - VODE

SPORED KONCERTA:

Ante Beg:	Uvodna beseda.
Emil Adamič:	Pesem rudarskih otrok.
Zabučale gore.
Koroškim fantom.
Ivan Grbec:	Ciciban je zaspan.
Emil Adamič:	Jurjevanje.
Emil Adamič:	Večer.
Pod zelenim oknom.
Pastirci vi!
Stanko Premrl:	Rože za Marijo.
Emil Adamič:	Tri pure.
Izpraševalnica.
Marij Kogoj:	Mladinska.
Jan Malat:	Lastavička.
Fran Marolt:	Pase Janko.
Emil Adamič:	Kdo najlepše živi.
Jakob Aljaž:	Triglav.
Dirigent: Avgust Šuligoj	

Čisti dobiček je namenjen za Ferijalno kolonijo revnih rudarskih otrok Mladinskega pevskega zbora, zato hvaležno sprejemamo tudi preplačila

Emil Adamič:

Pesem rudarskih otrok.

Mi smo pa od tam doma,
kjer se sonce ne smehlja,
kjer ni tratice nobene,
kjer ni šumice zelene.

Tam pri nas je črni dim,
črna fabrika pod njim,
a pod fabriko so rovi,
črni v njih noči in dnovi.

Oče naš je pod zemljo,
tam mu duša in telo
v bridkih kapljah krvavita,
dan na dan za nas trpita.

Emil Adamič:

Zabučale gore.

Zabučale gore,
zašumeli lesi,
ah, mladost ti moja,
kam odšla si, kje si?

Časi, zlati časi,
nevžiti krasi,
moja mlada leta
niso vžila sveta.

Kamen, še ta kamen,
v vodi se obrne,
ah, mladost se moja
nikdar več ne vrne.

Emil Adamič:

Koroškim fantom.

Hej fantje, zimzelen za klobuk,
pa hajd po kralja Matjaža,
na vratih vas čaka orjaški hajduk,
on je Matjaževa straža.

Hajduk vršič zimzelenov ima,
Matjaževa vojska ima ga,
in zimzelen lepše vsak dan zeleni
in srd se množi na sovraga.

Hej fantje, zimzelen za klobuk,
le vas Matjaž kralj še čaka,
na steni zdaj meč njegov ne visi,
v strup ga hajduk že namaka.

Ivan Grbec:

Ciciban je zaspan.

Ciciban
je zaspan,
dajte mu blazino,
mahovino,
dajte mu odejo,
jablanovo vejo.

Veter z gore piha,
veter jablano razniha,
veja se uvije,
Cicibana skrrije.
Z listjem ga prevleče,
s cvetjem ga omeče.

Emil Adamič:

Jurjevanje.

Igraj, sviraj na piščalko
pesem živo poskakalko,
brundaj v dušo na svireli,
v duši čudo, hej veselí!

Sveti Jurij tam čez polje belca jezdi,
dve oči ima, dve zvezdi,
brž odprite okna, duri,
kodri solnčni mu plameni.

Zdravo, Jurij, polje ravno,
igray kolo naše slavno.

Emil Adamič:

Večer.

V zarji večerni gorijo
daljne gore,
v jasnem solnčnem škrlatu
polja žare.

Log in dobrava že spita
sen sladak,
trudno zavija se drevje
v sivi mrak.

Zvezdice zablestijo
v tiho noč,
ptički pojo melodijo
lahko noč.

Emil Adamič:

Pod zelenim oknom.

Pod zelenim oknom
ptice so zapele,
pesmi ljubeznive
srce so mi vnele.

Ptice moje drage,
moje ptice mile,
kje ste se te pesmi,
ptice, naučile.

Tam v leseni koči
deklica prebiva,
njena je ta pesem,
pesem ljubezniva.

Emil Adamič:

Pastirci vi!

Pastirci vi,
kaj se vam zdi,
al' ste kaj slišali?
Veseli glas
gre dol od nas,
z nebes veseli glas:

»Glorija in excelsis Deo«,
lepo angelci pojejo.
Lepo pojo na čast Bogu,
odprto je nebo.

Tja pojdite in molite
Zveličarja Boga!
Kot angelci zapojte vsi,
kar glas moči ima: »Glorija...«

Stanko Premrl:

Rože za Marijo.

Po raju Jezus hodi
in ovčke bele pase,
in kamor stopi z nožico svojo,
tam roža rdeča zraste.

In angeli za njim gredo,
vse rdeče rože pobero
in Materi Mariji jih neso.

Poglej, Marija! Jezušček, Tvoj sin,
pošilja Ti te rože za spomin.

Emil Adamič:

Tri pure.

Tri pure, tri race,
tri bele gosi,
nocoj so čebljale
krog naše vasi.

Bi rade plesale
pa godcev ni b'lo,
so godce najele,
prostora ni b'lo.

Emil Adamič:

Izpraševalnica.

Hej pastirci, dam ženimo!
Še pasimo, še pasimo!
Kaj bomo delali?
Lešnike tolkli.
Kje je pa kladivo?
Tam za grmom.
Kje pa je tisti grm?
Koza ga je snedla.
Kje pa je koza?
V vodo je skočila.

Kje je pa voda?
Golobčki so jo spili.
Kje so pa golobčki?
Gospoda jih je snedla.
Kje je ta gospoda?
Vrh Grintovca je šla
in doli je skočila,
kosti si polomila,
dišdrajla la la la.

Marij Kogoj:

Mladinska.

Najlepši čas, mladosti čas,
kipi srce, žari obraz.

Blesti, žari se ves nam svet,
najlepši čas, čas mladih let.

Mladost, ti naše sreče raj,
sijaj nam, sveti vekomaj.

Jan Malat:

Lastavička.

Drobna ptička lastavička, pridi k nam!
Tukaj, drobna lastavička, je naš hram,
tu je naša streha in pod streho hram.

Tu si zidaj, lastavička, gnezdece,
da nam budnico boš pela,
dobro jutro nam želela.

Fran Marolt:

Pase Janko.

Pasel Janko je voli
gor ob meji zeleni.
Pridero nanj logarji,
vogerski razbojniki:

»Janče, daj nam suknjico,
spasel si nam travico!«
»Suknjice vam že ne dam,
raje se pomerim z vam!«

Pa so se pomerili,
Janko mrtev obleži.
Janek obleži ubit,
z rožmarinom je zakrit.

Emil Adamič:

Kdo najlepše živi.

Krojaček na svetu najlepše živi,
njemu ni treba mlatit.
Za mizo se vsede, pa šiva naprej,
kakor mi mlatimo zdej:
pinka pok, pinka pok, pinka pink pok,
nazadnje pa cinkatetam.

Jakob Aljaž:

Triglav.

Oj, Triglav, moj dom,
kako si krasan,
kako me izvabljaš
iz nizkih ravan.

V poletni vročini
na strme vrhe,
da tam si spočije
v samotni srce.

Kjer potok izvira
v skalovju hladan:
Oj, Triglav, moj dom,
kako si krasan!